

Nr 310.

Af herr **Vahlquist**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående statsbidrag till pensioneringen af den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 206 vid årets riksdag, angående statsbidrag till pensionering af den kvinnliga lärarpersonalen vid enskilda läroanstalter, föreslås bland annat, att Riksdagen ville besluta inrättandet af en särskild pensionsanstalt, benämnd »Lärarinnornas pensionsanstalt». Af bilagorna till samma kungl. proposition framgår ock, att nämnda pensionsanstalt tänkts skola handhafvas af en särskild styrelse, bestående af sju ledamöter, af hvilka en ledamot förordnas af Kungl. Maj:t och de sex öfriga väljas af delägarna i pensionsanstalten.

Det förefaller mig emellertid mindre lämpligt, att, då såsom nu förslag framlägges om utvidgning af pensionsväsendet med nya klasser af tjänstebefattningar, en ny, fristående pensionsanstalt med sin särskilda förvaltande styrelse med nödvändighet skall upprättas. Snarare synes mig vid sådant förhållande den tanken böra uppstå, huruvida icke den föreslagna pensionsanstalten kan och bör ställas under någon med liknande uppgift redan förut befintlig anstaltes styrelses förvaltning.

För öfrigt torde kunna sättas i fråga, huruvida icke en centralisering af åtskilliga redan befintliga pensionskassor skulle vara till gagn.

De skäl, som för en dylik centralisering kunna åberopas, äro, dels att en billigare förvaltning med säkerhet kan ernås, dels att en lämpligare placering af pensionskassornas fonder likaledes bör kunna ske.

Då *lasarettsläkarnes pensionskassa* 1903 på Kungl. Maj:ts förslag af Riksdagen beslöts, ansågs det fördelaktigt, att denna pensionskassas förvaltning uppdrogs åt direktionen öfver folkskolelärares pensionsinrättning enligt de närmare föreskrifter, som meddelas af Konungen.